

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 42723

гр. *****, 28.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ

като разгледа докладваното от АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ Гражданско дело № 20231110106951 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК.

Образувано е по молба на ищеца – Д. С. С., за изменение на Решение № 14303/23.08.2023 г. по гр. дело № 6951/2023 г. на Софийския районен съд, 28. състав (настоящото дело), в частта за разноските, като на молителя се присъдят още 240 лева разноски за адвокатско възнаграждение и още 86,46 лева от платената държавна такса.

В молбата се сочи, че заплащането на адвокатско възнаграждение било установено с представен по делото договор за защита и съдействие, съдържащ разписка за плащане на сумата от 640 лева в брой, а съдът бил присъдил само 400 лева, и неправилно не било взето предвид, че таксата по делото е 136,46 лева, а не само 50 лева, като се иска присъждане на тези суми

В законоустановения срок ответникът – „*****“ ЕООД, е подало отговор по молбата.

При служебна проверка настоящият съдебен състав констатира, че молбата е допустима като подадена срещу подлежащо на допълване решение от страна, срещу интереса на която е постановено същото (не са присъдени разноски), и в двуседмичния срок по чл. 248, ал. 1 ГПК, като е представен списък на разноските (на лист 8 от делото). неоснователно е възражението на ответника, че съдът не следвало да разглежда молбата, защото ответникът бил платил вече разноските на ищеца – иска се създаване на титул за допълнително плащане, което не е извършено и поради това молбата следва да се разгледа.

Настоящият съдебен състав констатира, че молбата е редовна като отговаряща на изискванията на чл. 102, ал. 1 ГПК, и е подадена от пълномощник с пълномощно по делото (на лист 6 от същото).

Разгледана по същество, молбата е частично основателна.

Наистина дължимата се и платена от ищеца държавна такса е 136, 46 лева, а не присъдените 50 лева, и ответникът следва да бъде осъден да плати

на ищеца още 86,46 лева.

По искането за адвокатско възнаграждение същото е уговорено с договор от 06.02.2023 г. (на лист 6 от делото), който съдържа и разписка за плащане на 640 лева в брой. Адвокатът на ищеца се позовава на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която самият той не е изпълнил, тъй като минималният хонорар по делото според чл. 7, ал. 1, т. 2 от същата е 741,15 лева. Наредбата противоречи на чл. 101, пар. 2 ДФЕС съгласно Решението на Съда на Европейския съюз от 23.11.2017 г. по съединени дела C-427/16 и C-428/16 *ЧЕЗ електро България*. В същото се допуска изключение от общото правило на чл. 101 ДФЕС, който забранява всякакви решения на професионални организации (гилдии) да установяват минимални или, още повече, обвързващи държавата тарифи, освен ако не се установи значителен обществен интерес да се прилагат същите, който е предмет на индивидуално доказване и следва тарифата да е най-мекият възможен начин да се осъществи, тъй като е въведено изключение, а в правото на ЕС (и във всички цивилизовани правни системи, каквато българската май се опитва да бъде) изключенията се тълкуват стеснително и стриктно. Последното увеличение на минималните възнаграждения очевидно показва несъстоятелността на всякакви твърдения, че Висшият адвокатски съвет защитава каквито и да е обществени интереси извън този на гилдията, тъй като възнагражденията бяха буквално „напомпани“, а по някои искове се стигна и до парадокси – развод по взаимно съгласие „струва“ повече от имуществено исково дело с цена на иска 4990 лева, като по спорното дело работата на адвоката е очевидно повече от тази по изготвянето на едно споразумение и внасянето му в съда. Всичко това показва, че хонорарът на адвоката на ищеца може да се намали (каквото искане ответникът прави на лист 35 в писмено становище от преди съдебното заседание), като с оглед на това, че става въпрос за типово дело с ниска практическа и правна сложност, съдът намира за справедлив хонорар от 500 лева. Така на ищеца следва да се присъдят още 186,46 лева.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 248, ал. 1 ГПК Решение № 14303/23.08.2023 г. по гр. дело № 6951/2023 г. на Софийския районен съд, 28. състав, **В ЧАСТТА ЗА РАЗНОСКИТЕ**, като в диспозитива на същото да се чете:

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „*****“ **ЕООД**, с ЕИК: *****, и адрес на управление: *****, кв. „*****“, ул. „*****“, № 4 – 6, да плати на **Д. С. С.**, с ЕГН: *****, и адрес: *****, ж.к. „*****“ 2, бл. 19а, вх. Б, ет. 8, ап. 52, с банкова сметка с IBAN: *****, при „*****“ **АД**, сумата от **още 186,46 лева** (сто осемдесет и шест лева и 46 стотинки) – разноски по делото.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____